

hjemme i Nævnet for Etnisk Ligestilling, men der kan være behov for at afklare afgrænsningen.

Alt i alt er der god grund til at se på ligestillingsudviklingen i fremtiden, og jeg hilser meget velkommen, at statsministeren vil nedsætte et udvalg for at få analyseret, hvor vi er på vej hen, og hvad vi kan ændre. Et moderne samfund har brug for begge køns udvikling i fællesskab, både i familierne, i fritiden og på arbejdsmarkedet.

Vi vil gå fordomsfrit ind i udvalgsarbejdet.

Pia Larsen (V):

Spørgsmålet om ligestilling mellem kønnene har ofte været til debat i Folketinget de sidste 20 år, og adskillige gange har Folketinget vedtaget love, der formelt strammer reglerne for ligestilling på arbejdsmarkedet op. Hvis vi kunne, skulle det også ske i hjemmene.

Vi synes i Venstre, at vi er ved at nå dertil, hvor vi ikke kan gøre mere fra Folketingets side, hverken i form af en ny institution i form af Ligestillingsombud eller ændringer i Ligestillingsrådets sammensætning. De reelle ændringer på ligestillingsområdet på arbejdspladserne og andre steder skal foregå blandt arbejdsmarkedets parter og hjemme ved køkkenbordet og andre steder, hvor de reelle problemer er.

Vi kan ikke fra Folketingets side pålægge nogen at gennemføre mere ligestilling, end vi allerede har gjort i kraft af lovgivningen, og jeg frygter – selv om ligestillingsdebatten heldigvis efterhånden også er ved at køre over på mændenes side – at hvis vi gør mere for positiv særbehandling for kvinder, gør vi kvinderne en bjørnetjeneste. Der er mange kvinder, som synes, det er nedværdigende, at der skal være positiv særbehandling, fordi det skaber en opfattelse af, at de er dårligere begavede eller på anden måde ringere stillet end mændene, og det er vi kvinder bestemt ikke.

Men jeg vil gerne understrege, at vi selvfølgelig kan takke vore med søstre over 40 år for den indsats, de har gjort gennem de 20 år, der er gået, siden debatten for alvor startede. Det er en væsentlig årsag til, at vi nu kan tage lidt lettere på problemstillingen, og derfor siger Venstre nej til forslaget.

Lene Espersen (KF):

SF's beslutningsforslag har to hovedformål, og det første er oprettelse af et Ligestillingsombud, som skal have til opgave at afgøre sager i hen-

hold til loven om ligestilling. Baggrunden herfor er ifølge forslagsstillerne, at disse sager normalt har en uhensigtsmæssig og besværlig vej gennem det almindelige domstolssystem, og Ombudet skal altså agere som en slags førsteinstans for at afhjælpe denne problemstilling.

For det andet ønsker SF, at Ligestillingsrådet tildeles nye kompetenceområder, og at rådet udvides med repræsentanter for flere organisationer, herunder mandeorganisationer, og for etniske minoriteter.

Indledningsvis vil jeg gerne rose SF for at tage ligestillingsdebatten op. Jeg deler helt SF's opfattelse af, at Ligestillingsrådet ikke længere kan sætte dagsordenen, og at udviklingen er løbet fra de formål og hensigter, der i sin tid var argumentet for at oprette et sådant råd. Ligestillingsspørgsmål og -problemer er med andre ord ikke de samme i dag, som de var for 20 år siden, idet den praktiske implementering af at skabe lige rettigheder er gennemført i Danmark og for så vidt også i de øvrige EU-lande. Det er nærmere emner som børnepasningsmuligheder, de brutale omskæringer af kvinder, uddannelsesfremme og ligeløn, der er interessante i den aktuelle ligestillingsdebat.

Med hensyn til beslutningsforslaget må Det Konservative Folkeparti generelt dog afvise dette. Jeg mener ikke, man kan bruge besværliggørelse og langsommelig sagsbehandling som argument for at oprette en slags minidomstol, og jeg ser ligeledes meget kritisk på, hvorledes kompetencefordelingen ville blive, ikke mindst set i forhold til de almindelige domstole og det faglige system.

Da Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at Ligestillingsrådets dage er talte, er der derfor heller ingen grund til at udvide dette organ med flere repræsentanter. Jeg vil dog gerne understrege, at det synes mærkværdigt, at man i et ligestillingsorgan ikke allerede har repræsentanter for mandlige organisationer på lige vilkår med de kvindelige.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslagets løsninger, men deler i øvrigt SF's holdning til, at ligestillingsdebatten bør rejses. Ikke mindst ser vi gerne, at de åbenlyse problemer, ligestillings sagen har blandt de etniske minoriteter, kommer til debat.

Det er også uacceptabelt, at den nuværende regering ikke foretager sig noget for at sikre, at omskæring – der vist er det mest undertrykkende og brutale, man overhovedet kan gøre ved en kvinde – stadig får lov at overgå danske pige-